

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Aabent Brev til Prof. Sibbern om Mag. Lindberg og Meer Nok et Brev til Professor Sibbern fra N. F. S. Grundtvig

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Aabent Brev til Prof. Sibbern om Mag. Lindberg og Meer Nok et Brev til Professor Sibbern fra N. F. S. Grundtvig", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1836_561-intro-shoot-idm153.pdf (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

“Aabent Brev til Prof. Sibbern om Mag. Lindberg og Meer”

Lindbergs replik til Sibbern, “Om Prof. F. C. Sibbern i Dansk Literatur-Tidende”, kom den 21. februar i *Nordisk Kirke-Tidende*. Den indeholdt en detaljeret læsning af salmen “Jesus i det tolvte Aar” og en diskussion af de dogmatiske implikationer af spørgsmålet om, hvem som var Jesu far – samme spørgsmål som han rejste i “Literær Mærkværdighed”. Spørgsmålet om, hvad Sibbern mente med duplicitet i Lindbergs opfattelse af kirkelig frihed, var gledet i baggrunden af diskussionen mellem de to. Den handlede nu om, hvorvidt *Udvalgte Psalmer* kunne læses som udtryk for en kættersk tankegang. Lindberg gjorde det nok en gang klart, at Clausen og hans parti havde gjort sig skyldige i kætteri med udgivelsen (sp. 119-122). Han afsluttede sin replik med det håb, at Sibbern “snart maatte komme reent ud af den ‘liberale’ Svimmel [bedrag], hvori han for en Tid var henvirvlet” som følge af hans lidenskabelige sindsstemning (sp. 126).

Lindberg fik svar på tiltale over fire numre af *Kjöbenhavnsposten* den 16.-19. marts under overskriften “Om og til Herr Magister Lindberg til Gjensvar paa hans i Nr. 8 af den nordiske Kirketidende aftrykte Svar til mig” (Sibbern 1836b). I sit svar tilbageviste Sibbern alle Lindbergs beskyldninger om kætteri. Det var denne artikel, der var den direkte anledning til, at Grundtvig skrev “Aabent Brev til Prof. Sibbern”. Svaret var et forsøg på at tage Lindberg og hans synspunkter i forsvar uden samtidig at slå skår i det gamle venskab med Sibbern.

Grundtvig begynder in medias res: “Nei, Professor Sibbern! den *Abstraction* gaaer bestemt for vidt” (Grundtvig 1836a, sp. [193]). Abstraktionen er den modsætning, Sibbern ifølge Grundtvig forsøger at tegne mellem Grundtvig og Lindberg, når det gælder opfattelsen af kampen for sognebåndsløsning og kirkelig frihed. Grundtvig sætter en parentes omkring Sibberns “lille Afregning med Lindberg” og understreger, at den er “personlig” (sp. 195). Grundtvig frikender *Udvalgte Psalmer* for kætteri og betoner, at Lindbergs kritik ikke havde til hensigt at såre Sibbern (sp. 195). Ved at feje denne del af striden til side, får han opmærksomheden rettet mod det, han selv mener er dens “to vigtige Spørgsmaal” (195). De to spørgsmål drejer sig om, hvorvidt Sibbern har forstået sagens rette sammenhæng, og om han er i stand til at træffe en retfærdig afgørelse i “de gammeldags Christnes Borger-Ret” (s. 196), det vil sige deres juridiske ret til praktisere kristendommen, som de måtte ønske det. Hele kirkekampen udsprang oprindeligt af Grundtvigs angreb på Clausen i *Kirkens Gienmæle* (1825). Grundtvig havde i denne kaldt Clausen for kætter, hvilket førte til en dom for injurie og livsvarig censur. Censuren blev ganske vist ophævet i 1837, men Grundtvig nedlagde i fortvivelse over dommen og straffen sit embede i maj 1826 (se også indledningen til *Kirkens Gienmæle*). Det er disse forhold, Grundtvig hentyder til, når han omtaler konsekvenserne af sit og Lindbergs standpunkt (Grundtvig 1836a, sp. 196).

Grundtvig forsøger at give sit forsvar for Lindberg en personlig tone ved at henvende sig til Sibbern med brug af titel og navn, f.eks. “Altsaa, Professor Sibbern!” (sp. 194) og “Nu, Professor Sibbern!” (sp. 199), ligesom han minder ham om deres tid sammen på Valkendorfs Kollegium og ungdommens livlige og ubekymrede dage (sp. 194). I alt benytter han denne apostrofe 22 gange i sit første brev til Sibbern.